

از: مرکز تحقیقات و بررسیهای اقتصادی اتاق

هفته ایران در آلمان

زمینه ساز گسترش همه جانبه روابط ایران و آلمان

رئیس اتاق ایران: در برنامه دوم ایران ۱۰۰ میلیارد دلار واردات خواهد داشت

● حفظ سهم آلمان در تجارت خارجی ایران منوط به

همکاری آن کشور با ایران است

● جمهوری اسلامی ایران با حربه های اقتصادی

هدف یک توطئه سیاسی قرار گرفته است

● مشکلات ارزی ایران موضعی و مقطعی است و

ما آرزو داریم آلمان با آینده نگری به این مسأله روبرو شود

رئیس اتاق ایران و آلمان:

بازار ایران برای ۳۰۰ میلیون نفر مردم منطقه طرح ریزی شده است

رئیس اتاق هامبورگ:

ما برای همکاری با ایران ارزش والائی قائل هستیم

هامبورگ برگزار شد. برای شرکت در جلسه با شکوهی که در شهر هامبورگ مرکز ایالت هامبورگ برگزار گردید ۱۴۰ نفر از فعالان بخش خصوصی و شخصیت های نامدار آلمان دعوت شده بودند. در مراسم مذکور پس از خوش آمدگویی های آقای اشتوبین معاون اتاق بازرگانی هامبورگ و آقای

اسدالله عسکراولادی و علاء میرمحمد صادقی نواب رئیس اتاق ایران نیز در این هیأت حضور داشتند.

سخنان رئیس اتاق ایران در هامبورگ

اولین اجتماع هفته ایران در آلمان فدرال در

هفته ایران در آلمان فدرال از دوم تا هفتم آبان ماه سال جاری برگزار شد. برای شرکت در مراسم این هفته یک هیأت ۲۲ نفره از فعالان بخش خصوصی ایران به ریاست آقای مهندس علینقی سید خاموشی رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران عازم آلمان شدند. آقایان

پرونده علمی پژوهشی و کاربردی سلامت ایران

پرتال جامع علوم انسانی

برای این منظور دولت ایران در حال تدوین قوانین و هماهنگی آنها میباشد.

در ضیافت ناهار رئیس اتاق بازرگانی هامبورگ

- رئیس اتاق بازرگانی هامبورگ، ظهر همان روز، ضیافتی به افتخار آقای مهندس خاموشی و همراهان ایشان ترتیب داد. در سر میز ناهار، نامبرده با بیان راضی که بسیار مهم برای هامبورگ و آلمان خوانند و افزود: هامبورگ مهمترین مرکز واردات و صادرات ایران در جهان است و ما برای همکاریهای مشترک اقتصادی با ایران بصورت سرمایه‌گذاری مشترک و انتقال دانش فنی، ارزش والائی قائل هستیم. ایشان در پایان افزود:

اساس روابط ما با ایران اعتماد بوده است و این اعتماد همواره حفظ خواهد شد. گزارش خبرنگار "نامه اتاق بازرگانی" حاکی است در مراسم روز ایران در هامبورگ آقای مهندس حسین موسویان سفیر جمهوری اسلامی ایران در آلمان، سطح روابط اقتصادی ایران و آلمان را توسعه یافته تلقی کرد و گفت: ما تاکنون توانستیم با تبادل هیأت‌های مختلف سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و پارلمانی در سطوح بسیار بالا و همچنین برگزاری جلسات متعدد اقتصادی با این مهم، جنبه عملی ببخشیم.

سفیر ایران در قسمتی دیگر از سخنانش اشاره کرد: روابط دو کشور منتهی‌بانه رشد بی‌سابقه سهم آلمان در بازار ایران منجر شده، بلکه راه حضور آلمان در منطقه خلیج فارس و خاور میانه را نیز هموار میکند و طبیعی است که هضم این نکته برای مدعیان قدیمی در منطقه بسیار دشوار است.

در جلسه ملاقات با شهردار هامبورگ

بعد از ظهر همان روز آقای مهندس خاموشی رئیس اتاق ایران با تفاق چند تن از اعضای هیأت همراه

رئیس اتاق ایران آنگاه به مقطعی بودن مشکل پرداختهای ایران اشاره کرد و افزود: مشکل کنونی پرداختهای ایران موقتی است و میتوان آنرا با دادن مهلت‌های میان مدت و بلندمدت حل کرد. بدیهی است چنین همکاری‌هایی به تحکیم بیش از پیش پیوندهای تاریخی دو کشور کمک کرده و امکان مشارکت آلمان در برنامه پنجاه ساله دوم را فراهم مینماید.

سخنان مدیر عامل اتاق آلمان

در مراسم مذکور، آقای مارکلاند مدیر عامل اتاق بازرگانی و صنایع ایران و آلمان اظهار داشت: جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۹۹۲ سومین شریک بزرگ آلمان در خارج از اروپا بود و ما سال نیز تعدادی از کمپانیهای بزرگ آلمان در حال مذاکره برای سرمایه‌گذاری مشترک در ایران هستند. آقای لاندان آنگیدر: اصلاحات اقتصادی در ایران با موفقیت در حال پیشرفت است و احتیاج به حمایتها و مساعدتهای بین‌المللی دارد. در روند اصلاحات اقتصادی ایران بخش خصوصی نیز در تمام زمینه‌ها امکان حضور فعال داشته است. این حضور، حتی بزمینه‌های معدن و پتروشیمی نیز راه یافته است. در همین راستا بیش از ۲۰ کمپانی دولتی در برنامه پنجاه سال اول ایران خصوصی شد. نامبرده در قسمتی از سخنانش ایران را پل آسیای میانه با سایر نقاط جهان دانست و اشاره کرد که ایران در حال اصلاح پارامای از قوانین است تا سرمایه‌گذاری خارجی را در این کشور افزایش دهد.

سخنان رئیس اتاق ایران و آلمان

- آقای خان بداغی رئیس اتاق بازرگانی و صنایع رسمی ایران و آلمان در مراسم مذکور اشاره کرد که: بازار امروزی ایران تنها برای ۶ میلیون نفر نیست، بلکه برای بازار ۳۰۰ میلیون نفری منطقه برنامه ریزی شده است. وی افزود ایران مایل و مصمم است که مرکز اصلی تبادل کالا در منطقه باشد و

مهندس موسویان سفیر جمهوری اسلامی ایران درین آقای فلانسمان رئیس اتاق بازرگانی ایران و آلمان به هیأت اقتصادی - بازرگانی ایران آقای مهندس خاموشی رشته سخن را بدست گرفت و طی سخنان جامعی، اظهار داشت: برنامه بازرگانی جنگ یکی از عوامل افزایش واردات ایران در چند سال اخیر بود ما ست. نامبرده توضیح داد: در حالیکه واردات ایران در سال ۱۳۶۷ بالغ بر ۱ میلیارد دلار بود، میزان آن در سال ۱۳۷۱ به حدود ۲۵ میلیارد دلار رسید. از سوی دیگر در پی کاهش جهانی قیمت نفت در چند سال گذشته، سالانه ۶ میلیارد دلار از درآمد نفتی ایران کاسته شد. علاوه بر آنکه کاهش ارزش برابری دلار نیز ضربه دیگری بر درآمد های ارزی جمهوری اسلامی ایران وارد کرد و مجموعه این عوامل با ضافه عوامل دیگر سبب شد که ایران نتواند بموقع در پرداخت قسمتی از تعهدات موعود رسیدن خوبیش برآید.

مهندس خاموشی در ادامه سخنان خود افزود: در ۲ سال اخیر ایران بیش از ۳ میلیارد دلار واردات داشته است. در این مدت آلمان صادر کننده اصلی کالا به ایران بوده است. نامبرده افزود: در برنامه پنجاه ساله دوم به احتمال قوی ایران بیش از ۱ میلیارد دلار واردات خواهد داشت و حفظ سهم آلمان در واردات ایران منسوط به همکاریهای آلمان خواهد بود.

آقای مهندس خاموشی ضمن تشریح پاره ای از نیازهای ارزی ایران برای اجرای برنامه های عظیم توسعه اقتصادی اضافه کرد: طبیعی است هر کشوری در مراحل اولیه توسعه اقتصادی خود با کسری موازنه تجاری مواجه میشود. ورود سرمایه بصورت اعتباری با سرمایه توسط بخش خصوصی دولتی و سایر کشورهای سازمانهای مالی بین‌المللی، راه طبیعی تأمین این کسری است. مهندس خاموشی آنگاه با اشاره به عملکرد سازمانهای مالی بین‌المللی در رابطه با ایران گفت: متأسفانه عملکرد سازمانهای مذکور و طرز کار تعدادی از دولت‌های غربی نشان میدهد که ایران به کمک حربه های اقتصادی، هدف یک توطئه سیاسی قرار گرفته است.

خود با آقای هینگرا و شهردار کل ایالت هامبورگ (که در حقیقت نخست وزیر این ایالت محسوب میشود) ملاقات کرد. در این ملاقات عمدتاً ترین مسائل اقتصادی و بازرگانی و مسائل مربوط به سرمایه - گذاریهای مشترک و همکاریهای فنی و تکنولوژیک بین دو کشور مطرح شد.

در ایالت راین وستفالن

هیأت اقتصادی، بازرگانی ایران روز بعد یعنی دو شنبه سوم آبان ماه در مراسم کهدر ایالت نوردراین وستفالن برپا شد مهیود شرکت کرد. در مراسم ایالت مذکور که با هم بنا مروز ایران نامگذاری شده بود، ۱۲۰ نفر بازرگانان - صاحبان صنایع و شخصیتهای اقتصادی آلمان حضور یافته بودند. از جمله شخصیتهای حاضر در این جلسه وزیر اقتصاد ایالت راین وستفالن رامیتوان نام برد که سخنرانی جامعی نیز در مورد روابط اقتصادی و بازرگانی ایران و آلمان ایراد کرد.

سخنان رئیس اتاق ایران در

ایالت راین وستفالن

در این جلسه آقای مهندس خاموشی رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران سخنرانی جامعی ایراد کرد که مورد پسند و تحسین حاضران در جلسه قرار گرفت متن سخنان رئیس اتاق ایران به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

جناب آقای رئیس

حضار محترم

خانمها و آقایان

قبل از هر چیز لازم میدانم تشکر و سپاسگزاری عمیق خود و هیأت ایرانی همراهم را بخواطر دعوتی که از ما فرموده اید تا در محیطی سرشار از صمیمیت و تفاهم به بحث پیرامون مسائل اقتصادی و تجاری فیما بین بپردازیم و راههای عملی گسترش همکاریها را پیدا

کنیم، تقدیم دارم، ما عمیقاً معتقدیم که هیچ عاملی با اندازه گفتگوی مستقیم و روبروی در پیشبرد هدفهای تجاری و تفاهم میان ملت‌ها موثر نیست. در عین حال وظیفه خود میدانم از اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و آلمان که با بتکار برگزاری هفته ایران در آلمان را با کار بسته تشکر و سپاسگزاری کنم.

در این جلسه من میخواهم درباره "تجارت دو جانبه بین ایران و آلمان از دیدگاه مقامات ایرانی" سخن گویم.

من هم با گفته آقای دکتر شوزر رئیس کل شورای اتاقهای بازرگانی و صنایع آلمان که در تهران ایراد فرمودند هم عقیده هستم که موقعیت اتاقهای بازرگانی ایجاب میکند که راست و پوست کنده با یکدیگر سخن بگویند و مسائل را هر قدر حدی باشد صادقانه طرح کنند.

۱- نخستین نکته یکدگر تجارت بین ایران و آلمان جلب توجه میکند حجم انبوه داد و ستد بین دو کشور است. سالهاست جمهوری فدرال آلمان بالاترین شریک تجاری و همکار فنی و اقتصادی ایران محسوب میشود و ما امیدواریم با یکپارچه شدن دوباره آلمان و ایالات متحده استانداردهای تولیدی در قسمت شرقی این کشور، باز هم داد و ستد بین دو کشور افزایش یابد.

بر اساس آمار موجود در سال ۱۹۹۲ صادرات ایران به آلمان معادل ۶/۱۱۳۰ میلیون مارک بوده که نسبت به سال قبل از آن ۲۴ درصد کاهش نشان میدهد.

در همین سال واردات ایران از آلمان ۹/۷۹۵۹ میلیون مارک بوده که نسبت به سال قبل از آن ۴/۱۸ درصد افزایش دارد. این آمار از یکطرف نسبت یک به هفت به نفع آلمان را نشان میدهد و از سوی دیگر گویای رشد سریع واردات ایران از آلمان در قبال کاهش شدید صادرات ایران به آلمان میباشد.

نخستین نکته "تأمل بر انگیز" در داد و ستد بین دو کشور همین جا آغاز میشود. توجه داشته باشید که من اصطلاح "تأمل بر انگیز" را با کرم میبرم و گلگه و شکایت نمیکنم.

بخواهم یا نخواهم، اگر قصد داشته باشیم در بلندمدت شرکای تجاری خوب برای یکدیگر باشیم و داد و ستد ما بطور مستمر ادامه داشته باشد، باید به یکدیگر کمک کنیم تا تجارت خود را ضمن پیشرفت، به تعادل نزدیک کنیم. تصدیق کنید که ما در قبال دیگر کشورهایی که از ما نفت و سایر فراوردههای صادراتی، خرید میکنند، متعهد به خرید متقابل هستیم. بنابراین انتظار نداشته باشید، تا سالیان متمادی ما کالاها را خود را به بازارهای دیگر بفروشیم و با پول آن در بازار آلمان خرید کنیم.

آنچمن بر آن تأکید دارم اینست که شورای اتاقهای بازرگانی و صنایع آلمان فدرال و اتاقهای بازرگانی ایالات شانزده گانه آلمان و سایر دست اندرکاران تجارت خارجی این کشور ما را برای دهنده تا در بازارهای آلمان - جامعه اقتصادی اروپا و دیگر نقاط جهان بتوانیم فرآوردههای خود را بهتر و بیشتر بفروشیم. به ما باری کنید تا کالاهایمان را با ارزش افزوده بیشتری وارد بازارهای شما و همسایگان شما کنیم و با پول آنها از شما بیشتر خرید کنیم.

آقای رئیس

من نمی‌توانم از تأسف در این باره خودداری کنم که پستهای را که ما با حمت زیاد تولید و برای صادرات آماده میکنیم در اروپا و آلمان به در دستمان مارک باید ابتدا به ما همسایگان بفرستند تا در اینجا بوداده شود و بسته بندی گردد و باین ترتیب با استفاده از ما هم تعرفه بالاتر برای واردات پسته به ما داده، استفاده کرده، ارزش افزوده را عاید خودشان سازند، آیا ما که شوره زارها را تبدیل به باغهای پسته کردیم و بهترین پسته دنیا را تولید میکنیم، عاجزیم که ترا بوداده بسته بندی کنیم؟ تا ارزش افزوده بیشتری بدست آوریم و با پستههای پیر برای خرید به بازار کشور شما بیائیم؟

۲- دومین نکته اینک در داد و ستد دو کشور به چشم میخورد و باز هم جای تأمل و تفکر دارد، ترکیب واردات و صادرات دو کشور است. برای مثال از کل صادرات ایران به آلمان در سال ۱۹۹۱ نزدیک به ۶۳

میلیون مارک یعنی حدود یک سوم کل صادرات ایران را نفت خام تشکیل میداده که فقط ۵/۸ درصد نسبت به سال قبل از آن رشد داشته- ۸۵۹/ - میلیون مارک صادرات غیرنفتی به آلمان داشته‌ایم که طبقاً "در میان آنها فرش مقام اول را داشته است، صادرات غیرنفتی از رشد مطلوب ۸/۳۰ درصد برخوردار بود ما ست. اما از فرش و صنایع دستی که بگذریم، اولاً "صادرات غیرنفتی ما از تنوع چندانی برخوردار نیست و ثانیاً "ارزش افزوده چندانی ندارد. ما از دوستان آلمانی خود درخواست کردیم که ایران و آلمان شرکتهای صادراتی مشترک برای نفوذ بیشتر در بازار آلمان و بازارهای جامعاً اقتصادی اروپا تشکیل دهند. از سوی دیگر شرکتهای تولیدی برای ساخت و صد ورق قطعات کوچک و متوسط جهت صنایع روبه پیشرفت تا سبک کنیم و یک نوع همکاری موثر تولیدی - صادراتی برقرار کنیم.

۳- در مذاکراتی که ما با آقای دکتر شوزردا داشتیم این بن با صداقت و صراحت اعلام داشتند که آلمان آینده خود را در مشارکت موثر در برنامه‌های جامعاً اقتصادی اروپا جستجو میکند. البته ما از نقش بازار مشترک اروپا در گذشته و کمک معنوی که به ما داده و سواره آلمان نمود، غافل نیستیم. با این همه ما حق داریم در مقابل دنیائی که در آن کشورهای پر قدرت، برای تحصیل قدرت با زهم بیشتر، به اتحاد و یکپارچگی روی می‌آورند، نگران وضع کشورهای جهان سوم باشیم. از این رو فکر میکنیم توقع بی‌جائی نباشد اگر ما از دوستان آلمانی خود بخواهیم هنگام تنظیم قوانین و مقررات مربوط به روابط اقتصادی و بازرگانی جامعاً اقتصادی اروپا، منافع کشوری نظیر ایران را هم در نظر داشته باشند و در هر مورد که به ما مربوط میشود لاف نظرات ما را هم جویا شوند.

۴- ما نمیتوانیم خوشوقتی خود را از این امر پنهان کنیم که جمهوری فدرال آلمان از جمله بسیار معدود کشورهایی بود که هیأتی برای تجسس در امر خرید از ایران به کشور ما اعزام داشت و در همسایان حال بابرگزاری سمپوزیوم علمی مسائل مربوط به صنایع نساجی مواد غذایی و ماشین آلات مورد بررسی و بحث و نظر علمی قرار گرفت که بسیار سودمند بود. تشکیل همین سمینار نیز نشان دیگری

از عزم قاطع د و کشور برای پیشبرد تجارت و همکاریهای اقتصادی و فنی فیما بین میباشد.

۵- مسأله تأخیر ناخواستمدر برداختهای ایران که سال گذشته متأسفانه نیروی داد، طبعاً "از جمله، مسائلی است که باید به آن اشاره ای بکنم، البته با برخورد فرض میدانم از بانکها و مؤسسات و شرکتهای آلمانی که در تجدید نظر کردن در مهلت پرداخت قروض ایران ما را از یک تنگنای کوتاه مدت نجات دادند تشکر کنم. سعی ما بر اینست که با واردات - کالاهای غیر ضروری تا سر حد امکان بکاهیم و حتی در برنامه دوم تا حد امکان از اجرای طرحهای جدید خودداری کنیم و فقط طرحهای ناتمام برنامه اول را ادامه دهیم و باین ترتیب حق تقدم مطلق را برای پرداخت دیون موقوعه خود قائل شویم و اصل و سود آنها را بپردازیم. انشاء اللہ و در ترازی آنها منتظر میرویم تا بتوانیم محاسبات خارجی خود را به تعادل روز برسانیم. صمیمانه آرزو داریم این وضع که گذشت گذشته نیز سابقه نداشته، در آینده تکرار نشود و شهرت خوش حساب بودن ایران ما نند شهرت قالی دستباف ایرانی هموار جاوید بماند. بد نیست در اینجا توضیح دهیم که تعهدات بموقع انجام نشد سال گذشته بدانکه مرکزی از ۲/۲ میلیارد دلار یعنی ۵- درصد حجم کل تجارت خارجی ما در آن سال بیشتر نبود. لیکن رسانه‌های گروهی در برخی کشورهای غربی حتی تا رقم ۳ میلیارد دلار نیز ذکر کردند و علیهما و نظام جمهوری اسلامی تبلیغات سوئی به ما انداختند.

برنامه دوم عمرانی ایران

در اینجا اجازه دهید مختصری درباره برنامه عمرانی دوم و زمینه‌های جدیدی که برای توسعه همکاری بین د و کشور وجود خواهد آمد، سخن گویم. اول - نخستین برنامه عمرانی جمهوری اسلامی ایران - آخرین سال خود را پشت سر میگذارد. تا آنجا که آمار و شواهد محسوس نشان میدهد، در شرایط سخت بازاری و برانگیخته جنگ، این برنامه بسیار خوب پیشرفت کرد و در بسیاری زمینه‌ها از هدفهای تعیین شده جلوتر افتادست و بطور کلی

رشد تولید ناخالص ملی در چهار سال اول برنامه درست منطبق با برنامه، یعنی بطور متوسط سالانه ۸/۴ درصد در سال بوده است.

ما بر اساس برنامه میباید در پنج سال مورد نظر، ۱۲۱ میلیارد دلار از بدست می‌آوریم و هزینه میکردیم، اما باید اعتراف کنیم بعزت کاهش جهانی قیمت نفت و دشواریهایی که در سطح جهانی در سراسر راه افزایش مطلوب کالاهای غیرنفتی، خاصه کالاهای صنعتی، وجود داشت، در آذربایجان کمتر از حد پیش بینی شده بود، و طبعاً "همین امر دشواریهای ارزی در سطح بین‌المللی برای ما فراهم ساخت.

دوم - موضوع یک نرخ شدن ارز بر اساس عرضه و تقاضای بازار آزاد است. در کشور ما در سالهای دشوار جنگ گاه تا ۷۰ نوع نرخ مختلف برای یک پول واحد وجود داشت و طبعاً "سواستفاده‌های بسیار از طرف محتکران و سفته‌بازان روی داد. اما اینسک برای بخش خصوصی و بخش دولتی منحصر "یک نوع نرخ ارز وجود دارد. در چند زمینه محدود که بخاطر فزاینده ملی دولت هنوز به کالاهای سوسید میدهد، سیاست کلی اینست که بتدریج این سوسیدها بصورت کمکهای نقدی به خانوارهای نیازمند درآید و عملکرد سیاست یک نرخ ارز فرآور شود.

سوم - تعقیب سیاست خصوصی سازی است. سالهای اولیه انقلاب و در زمان جنگ طولانی هشت ساله، دولت در کار مداخله در امر اقتصاد مردم بسیار پیش رفت و عملاً "بسیاری از فعالیتهای بخش خصوصی در دست دولت قرار گرفت. از هنگام آتش بس، حرکتی در جهت خصوصی سازی مؤسسات اقتصادی متعلق به دولت، یا بزرگ دولت قرار گرفته، آغاز شد. لیکن این برنامه هنوز طبق نظر و خواست ما، سرعت لازم را نگرفته، بدون شک یکی از هدفهای اساسی برنامه دوم و یکی از برنامه‌های مستمر دولت را اجرای کامل این برنامه تشکیل میدهد. هدف اینست که تا آنجا پیش برویم که هر یک از مسوور اقتصادی را که بخش خصوصی میتواند بهتر، یا لاقلاً معادل بخش دولتی، انجام دهد و ناگزیر انجام آنرا داشته باشد - به آن بخش واگذار کنیم.

چهارم - اصلاح ساختارهای اقتصادی و اجتماعی.

آنچه گفته شد خود حکایت از اصلاح ساختارهای اقتصادی و اجتماعی کشور دارد. معاهداتی سالهای اخیر در زمینه بهبود وصول مالیاتها - کاستن از سهم نفت در کل تولید ناخالص داخلی - تنوع بخشیدن به صادرات و بالابردن سهم کالاهای غیر نفتی خاصه کالاهای صنعتی در صادرات کشور، بالابردن یا زنده کار، آموزش حرفهای و غیره تلاش بسیاری صورت گرفته.

مجموعه این عوامل و عوامل دیگری که فرصت تشریح همه آنها نیست بهمان این امکان و امید امید هد که با تجربه و قدرتی بیشتر با استقبال دو مین برنامه اقتصادی و اجتماعی کشور برویم.

اینک تنظیم برنامه دوم مراحل پایانی خود را طی میکند و تقریباً "در همه" سازمانها کمیتهها و گروههای کار، مشغول تنظیم قسمت‌های مختلف برنامه هستند و سازمان برنامه و بودجه نیز سرگرم یک دست کردن هدفها و سیاستها و روشهای اجرایی است تا برنامه ای به مجلس شورای اسلامی تسلیم شود که:

۱- در حد توان واقعی کشور بود ه و از هدفهای جاه طلبانه و خیال پرورانه خالی باشد.

۲- در آن تعادل بین طرحهای کوتاه مدت و بلند مدت حفظ شد و مابین ترتیب بتواند جلوی افزایش بی‌رویه قیمتها را بگیرد.

۳- به منابع داخلی، بیش از منابع خارجی تکیه داشته باشد.

۴- تکیه بر سرمایه‌گذاریهای خارجی در زمینه‌هایی صورت گیرد که کشور قدرت سرمایه‌گذاری داخلی را نداشته، تولید جنبه صادراتی داشته و یا ترمیم طلب آنها از طریق کانال "بای- بک" وجود داشته باشد.

۵- اجرای برنامه خصوصی سازی تا آنجا پیش برود که کلیه شرکت‌های دولتی که واگذاری آنها مغایرتی با قانون اساسی نداشته باشد نیز به بخش خصوصی واگذار شود و در زمینه‌هایی مانند، بیمه بانکها - پست و غیره مدیریت کلان دولتی بماند لیکن در اجزاء و اجراء و وظائف به بخش خصوصی واگذار شود و دولت نظارت نماید.

۶- تا پایان برنامه دوم هر نوع بستهبندی، و کوپن حذف شود و سوسیدهای کنونی بصورت کمک مستقیم، در حد رفع نیازهای اساسی به خانواده‌های نیازمند داده شود، بنحوی که آنها را شائق به کار و فعالیت نماید و سبب بیکاری نشود.

۷- نظام ارزی کشور بصورت نظام شناور حفظ شود که در آن، نرخ ارز یکسان باشد - گرفتن پیمان ارزی موقوف شود و پول رایج کشور قابلیت تبدیل به اسعار خارجی داشته باشد.

۸- اصلاحات اداری بمنظور کاستن از مراحل تشریفات اداری و بخصوص کاهش تشریفات گمرکی صورت گیرد.

۹- در جهت مبادله اطلاعات تجاری در سطح بین‌المللی گام‌های اساسی برداشته شد و تا سیست لازم نصب گردد.

۱۰- بخش عمومی در امور تجاری به فعال کردن اشخاص حقیقی و حقوقی و نظارت در محدوده قانون صادرات و واردات و جلوگیری از ایجاد انحصار در امر واردات کالا اکتفا نماید.

۱۱- از توسعه صادرات کالاهای غیر نفتی حمایت‌های اساسی و سازنده بعمل آید.

۱۲- سیستم بانکی بر اساس ضوابط اقتصادی، تسهیلات خود را واکذار کند و هیچگونه تبعیض میان مؤسسات و شرکت‌های دولتی و خصوصی در استفاده از تسهیلات بوجود نیاید.

۱۳- سود و گذاری بانکها به سپرده‌ها منطبق شود تا دست بخش خصوصی را در توسعه فعالیت‌های مولد اقتصادی باز بگذارد.

۱۴- یک نظام سالم جهت ایجاد بازار سرمایه بوجود آید که ضمن حفظ استقلال لازم بتواند منابع سرمایه‌های بلند مدت را جذب نماید و فضای مناسب و امن برای سرمایه‌گذاری مالی عامه مردم فراهم شود.

بطوریکه ملاحظه می‌فرمائید رئیس و خط مشی‌های اساسی برنامه تهیه شده، لیکن هنوز مراحل نهائی تنظیم و تصویب برنامه باقی است که باید قبل از ششماه آینده به پایان برسد.

در خاتمه، در زمینه آینده روابط اقتصادی و تجاری و همکاری‌های فنی و تکنولوژیک بین جمهوری اسلامی ایران و کشور آلمان فدرال میتوانم پیش بینی کنم که با اجرای برنامه دوم فرصتهای بسیار وسیعتری فراهم خواهد شد و امیدوارم از این فرصتها به نحو مطلوب، به سود هر دو کشور، و با هدف حرکت بسوی توازن و تعادل مبادلات، گام برداریم و در این راه هر دو طرف توفیق بدست آوریم. با تشکر از حوصله‌یکه برای شنیدن سخنانم بخرج دادید. متشکرم

در برلن

هیأت اقتصادی - بازرگانی ایران روز چهارم آبان در مراسم روز ایران در برلن شرکت کرد. ریاست سمینار مذکور را آقای دکتر فیشر رئیس BAO به عهده داشت و نایب رئیس اتاق بازرگانی برلن و رئیس انجمن دوستی ایران و آلمان نیز در پانل مذاکرات حضوری افتخار نمودند. در این جلسه نیز آقای مهندس خاموشی رئیس اتاق ایران سخنرانی جامعی درباره روابط دو کشور و انتظاراتی که جمهوری اسلامی ایران از آلمان - خاصه در ارتباط با برنامه عمرانسی دوم ایران - دارد، ایراد کرد.

پس از جلسه مذکور مهندس خاموشی با تفاسیق چند تن از همراهان با آقای فن برتسون معاون اقتصاد آلمان فدرال ملاقات کرد و مذاکرات گسترده ای در زمینه‌های مورد علاقه دو کشور بعمل آورد. محور این مذاکرات را مسأله بدیهی‌های ایران اعتبارات مورد نیاز ایران در برنامه دوم عمرانی - مسأله سرمایه‌گذاریهای مشترک ایران و آلمان - صادرات ایران به جامعه اروپا بخصوص به آلمان تشکیل میداد.

ملاقات با دکتر شوزر

هیأت اقتصادی - بازرگانی ایران روز بعد درین با آقای دکتر شوزر رئیس کل فدراسیون اتاق‌های بازرگانی آلمان فدرال جلسهای داشت که یک ساعت ونیم به طول کشید. در حقیقت این جلسه، ادامه مذاکراتی بود که در تهران با دکتر شوزر صورت گرفت

ملاقات با مدیرکل اتحادیه صنایع آلمان

آخرین ملاقات هیأت اقتصادی - بازرگانی ایران با آقای دکتر وارتن برگ مدیرکل اتحادیه صنایع آلمان بود که حدود دو ساعت در محیطی گرم و سرشار از روح تفاهم و علاقه به گسترش همکاریها در زمینه سرمایه‌گذاریهای مشترک و جستجوی راههای عملی برای تحقق این امر و نیز کمکهای فنی و مبادله تکنولوژی و ترتیب کلاسهای آموزشی در سطوح مختلف و برپائی سمینارهای مشترک بحث و تبادل نظر بعمل آمد.

خلاصه و نتیجه

هفته ایران در آلمان از هر جهت یک فرصت استثنائی برای تفاهم و تبادل نظر در زمینه گسترش مبادلات بازرگانی - سرمایه‌گذاریهای مشترک - امور آموزش و تبادل تکنولوژی و دانش فنی و مبادله اطلاعات بازرگانی محسوب میشد، اهمیت این هفته علاوه بر آشنائی وسیع بازرگانان و صاحبان صنایع آلمان با پیشرفتهای اقتصادی ایران، خاصه در پرتو برنامه اول عمرانی جمهوری اسلامی ایران، بخصوص از آن جهت بود که این هفته در شرایطی برگزار میشد که ما را از کشورهای و در رأس آنها آمریکا تلاش میکردند از گسترش همکاریهای آلمان با جمهوری اسلامی ایران جلوگیری نمایند.

اما این هفته پرثمر نشان داد که اگر ملتها برای همکاری سازنده اراده کنند، هیچ نیروئی قادر به جلوگیری از آن نخواهد بود. ❀

محمدرسخنان عمدتاً "مسأله بدهیهای ایران و برنامه دوم جمهوری اسلامی ایران بود، در همین جلسه آقای مهندس خاموشی رئیس اتاق ایران پیشنهاد کرد یک کمیته همکاری بین اتاقهای ایران و آلمان بوجود آید که در زمینه‌های سرمایه‌گذاریهای مشترک در دو کشور شرکتهای صادراتی مشترک - آموزش و تحقیقات و همکاریهای نمایشگاهی فعالیت کند. این پیشنهاد مورد موافقت قرار گرفت و مقرر شد ریاست کمیته‌ای را که در تهران تشکیل میشود آقای مهندس خاموشی عهد دار شود و ریاست کمیته مشابه را در آلمان آقای دکتر شوزر بعهد بگیرد و ایس - دو کمیته ماهی یکبار تشکیل جلسه دهند و هر سال نیز در تهران یا بن جلسه مشترکی داشته باشند و پیشرفت برنامه‌ها را ارزیابی کنند.

در کمیسیون اقتصاد مجلس نمایندگان آلمان فدرال

روز بعد رئیس و نواب رئیس اتاق ایران در کمیسیون اقتصاد مجلس نمایندگان آلمان فدرال حضور یافتند و بعد از یک ساعت و سه ربع سخنان گسترده و بسیار با صورت گرفت که تقریباً "تمام زمینه‌های مورد علاقه و کشورهای مسأله جهانی و منطقهای را در بر میگرفت.

در سمینار کلن

در سمیناری که در کلن برگزار شد و بنام روز ایران نامگذاری شده بود تعداد ۲۲ نفر از بازرگانان و صاحبان صنایع ایالت کلن شرکت داشتند، رئیس اتاق بازرگانی و صنایع کلن ریاست سمینار را عهده دار بود و وزیر اقتصاد و وزیر آموزش عالی ایالت کلن در پانل مذاکرات حضور داشتند.